

Π Ε Ρ Ι Γ Ρ Α Μ Μ Α

1

ἔτος 623. Ἀχτναμές Μωάμεθ τοῦ Προφήτου, ἡ «διαθήκη» αὐτοῦ, ὑπὲρ Μ. Σινᾶ.

ἐν 10, σ. 105–196, ἐν 12, σ. 20–21, ἐν 74, σ. 87–90, ἐν 259, σ. 275, ἐν 314, σ. 611–612.

Ἀμφισβητεῖται ἡ γνησιότης του· πρβλ. 439, σ. 39.

(Οἱ μοναχοὶ ἀπαλλάσσονται τοῦ χαρατσίου καὶ τῆς δεκάτης, ὡς καὶ τῆς στρατεύσεως. Δικαίωμα ἀνακαινίσεως ναῶν. Οἱ λοιποὶ χριστιανοὶ πληρώνουν χαράτσι. Γυνὴ χριστιανή, ὑπανδρευομένη μουσουλμάνον, νὰ μὴ ἐμποδίζεται ὑπ' αὐτοῦ νὰ μεταβῇ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς, νὰ προσευχηθῇ, οὐδὲ ἀπὸ τὰς συνηθείας τῆς πίστεώς τῆς).

2

637 ἢ 638. Ἀχτναμές χαλίφου Ὁμάρ Ἐμπν Χαττάμπ, ὑπὲρ π. Ἱερο-
σολύμων Σωφρονίου Α'.

ἐν 280, τ. 3 σ. 216–218, ἐν 10, σ. 108–109 καὶ ἐν 12, σ. 23–24. Ἐπίσης ἐν χφ. 21 Βιβλ.

Βουλῆς, φ. 257–261, ὅπου ὁμῶς φέρει χρονίαν 636.

(Ἔσονται ἐλεύθεροι ἀπὸ τὸ χαράτσι καὶ ἀπὸ τὸ χαφάρ καὶ ἀπηλλαγμένοι ἀπὸ ὅλας τὰς ὑπηρεσίας . . . Εἰσερχόμενοι εἰς τὸν Καμαμέ καὶ εἰς τὰ λοιπὰ προσκυνήματά των, νὰ μὴ πληρώνουν τι. Οἱ δὲ λοιποὶ τῶν χριστιανῶν, τῶν προσκυνητῶν, νὰ δίδῃ ἕκαστος αὐτῶν εἰς τὸν πατριάρχην ἓν δράμι ἀσημίου καὶ ἓν τρίτον τοῦ δραμίου . . .).

3

1173?–1187?– Assises de la Court des bourgeois.

Τὸ παλαιογαλλικὸν κείμενον τῶν Ἀσσιζῶν τῶν βασιλείων Ἱερουσαλὴμ καὶ Κύπρου, ἀγνώστου συντάκτου, ἐν 413 καί, περιληπτικώτερον, ἐν 398 καί, ἐκ καλυτέρου χφ. ἐν 424. Πρβλ. 446 σ. 318–332, ὅπου (σ. 324) ἐκφράζεται ἡ γνώμη, ὅτι αἱ Ἀσσιζαὶ αὗται συνετάχθησαν ἴσως μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1229–1244.

4

1205?–1218?– Ἑλληνικὴ μετάφρασις τῶν Ἀσσιζῶν διὰ τοὺς ἀστούς (τοῦ Κατωτέρου Συμβουλίου).

Μεταφραστὴς ἀγνώστος. Ἐν 313, τ. 6, σ. 1–497, ἐπὶ τῇ βάσει δύο χφφ. (paris. suppl. gr. 465, φ. 1–244 καὶ paris. gr. 1390, φ. 1–210). Ἐξ ἐτέρου χφ. Μ. Μεγ. Λαύρας (ἸΑθω), τοῦ 1512, ἐδ. ὁ Πίναξ περιεχομένων (κεφ. 297), τὸ Προοίμιον καὶ τὰ κεφ. α'–ξα', ἐν

